

”
 بحث این بود
 که ما باید به
 کارهای طراحی
 و ساخت ورود
 بکنیم. خیلی
 زود از مرحله
 تعمیر به مرحله
 طراحی و ساخت
 رسیدیم. تازه
 داشتیم در
 عرصه فناوری
 پیشرفت می
 کردیم که عراق
 به ایران حمله
 کرد و جنگ
 شروع شد

باید آخرین تکنولوژی‌ها را ببینیم، آگاهانه تحلیل کنیم، بعد بفهمیم و بعد بسازیم و دست آخر برود در صنعت کار کند تا خیالمان راحت شود که تکنولوژی را به دست آورده‌ایم. ما اساس کارمان بر این گذاشته بودیم که بیخود چیزی را از صفر شروع نکنیم.

به هر حال آن موقع نزدیک دو الی سه هزار دستگاه تولید کردیم و فروختیم. از کارهای خوب ما در دهه شصت که کار تکنولوژی‌تر بود و به نظر ما های تک محسوب می‌شد، همین کار بود. خیلی برای ما مهم بود که این تجاری‌سازی و وارد صنعت شد؛ صنعتی که قبل از این، همه را از خارج می‌خریدند؛ از انگلیس یا از شرکت‌کننده‌های دیگر کشورها.

گسترش دامنه فعالیت

مدتی که از تولید رکتیفایر حفاظت کاتدیک گذشت، دیدیم بخش خصوصی وارد بازار شد و شروع به ساخت این دستگاه کرد. با ورود بخش خصوصی، گفتیم باید کار را ارتقا دهیم و حالا بیاییم روی دستگاه‌های های تک تری (high-tech) به اسم UPS و شارژر کار کنیم؛ دستگاه‌هایی که آن‌لاین یعنی تمام وقت باید در مدار باشند.

پس از مدتی کار با شرکت نفت، دیدیم تمام پروژه‌های صنعت نفت ایران، پروژه‌های نیروگاه‌های ایران و پروژه‌های حساس مثل نفت، گاز، پتروشیمی، پالایش و پخش، بارهای سیستم‌های حساس‌شان حتماً باید با UPS تأمین شود. از آن طرف هم این نگرانی بود که این UPS‌ها اگر از خارج بیایند بویژه الان که فناوری دیجیتالی در حال رشد است - راحت می‌توانند روی این دستگاه‌ها کنترل و بگ‌رور بگذارند و برایشان ریموت کنترل ساخته باشند که با از کار انداختن اینها یک پالایشگاه راحت از کار بیفتد.

مشکلی عجیب، راه‌حلی عجیب‌تر

ما این دستگاه‌ها را تا بیست کیلووات ساختیم اما چون ساخت ایران بود، نمی‌توانستیم به شرکت‌های ایرانی و بزرگ‌ترین شرکت‌های مناطق نفتخیز بیش از دو کیلووات بفروشیم. یکی از مدیران صنعت نفت که وضعیت ما را می‌دانست گفت ببین! تا اسم یک شرکت خارجی کنارت

نفتی و سازه‌های فلزی که در زیر خاک کار گذاشته شده بسیار زیاد است، شرکت نفت به این دستگاه نیاز مبرم داشت. کارکرد دستگاه «رکتیفایر حفاظت کاتدیک» در این است که از پوسیدگی کل سازه‌های فلزی که شرکت نفت درون خاک دارد، جلوگیری می‌کند. زیر خاک یک پیل الکتروشیمیایی تشکیل و باعث خوردگی سازه فلزی و لوله‌ها می‌شود که ما باید با ساخت این دستگاه‌ها و تزریق جریان در جهت عکس و گذاشتن یک آنول فداشونده روی این لوله‌ها، باعث شویم عمل خوردگی برعکس اتفاق بیفتد و این آنول خورده شود تا اینکه لوله خورده شود. ما این دستگاه را با موفقیت ساختیم که به لحاظ تکنولوژی حدود یک‌سال و نیم طول کشید. البته سختی‌های خودش را داشت ولی دقیقاً بر اساس استاندارد انگلیس (BS) ساخته شد.

مقداری از تکنولوژی ساخت این دستگاه را از طریق مهندسی معکوس کاملاً آگاهانه به دست آوردیم و مقداری را هم خودمان داشتیم، چون به هر حال برای یک مهندس که مهندس خوبی هم باشد، خیلی راحت است کاریک خارجی یا کاری که کسی قبلاً انجام داده است را ببیند، آن را خوب تحلیل کند، بفهمد و سپس آن را بسازد و بیاید روی ارتقای آن کار کند. منطق هم همین است که هیچ وقت نیرویم چرخ را از صفر بسازیم.

